

Mál nr. 53/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/kaskótryggingar A

Umferðaróhapp 01.02. 2009, bifreið ekið á ljósastaur.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 06.02. 2009, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 02.03. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Samkvæmt skýrslu lögreglu var A ekið á ljósastaur og “hafði óskráð kerra hangið aftan í bifreiðinni”. Lögreglan getur þess að hún hafi haft afskipti af M fyrir um kvöldið vegna sömu kerru.

Vátryggingafélagið telur greiðsluskyldu ekki fyrir hendi því ökumaður bifreiðarinnar hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að hafa alltof stóra og þunga kerru aftan í bifreiðinni, þrátt fyrir athugasemd lögreglu fyrir um kvöldið um að óheimilt væri að draga kerruna á lítilli bifreið. Félagið telur að M hafi fyrirgert bótarétti sínum sbr. ákvæði skilmála (grein 3.2) og 2. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu sem óþarft er að geta.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum verður að telja að rekja megi tjónsatburð máls þessa til stórkostlegs gáleysis ökumanns bifreiðarinnar. Hann hafði ekki stjórn á bifreiðinni sökum aðgæsluleysis og vanbúnaðar. Óforsvaranlegt var af M að verða ekki við fyrirmælum lögreglu um að skilja kerruna eftir. Kerran var of þung og breið fyrir bifreiðina. Lögreglan getur þess að það hafi verið hálka og ísing og bifreiðin á “mjög slitnum sumardekkjum, ónegldum”.

Með hliðsjón af ofanrituðu má fallast á það mat vátryggingafélagsins að fella skuli niður bótarétt M með vísan til vátryggingarskilmála og 2. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Ósannað er að ekið hafi verið í veg fyrir bifreiðina.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 17. mars 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.